

przed jego przejściem na własność Państwa zostało przez organ administracji państwowej przekazane w użytkowanie innej osobie. W ten sam sposób ustala się wysokość dokonanych w tych gospodarstwach nakładów inwestycyjnych poza nakładami określonymi w § 1. Wartość tych nakładów uwzględnia się tylko do wysokości wartości zniszczeń i ubytków.

2. Stan gospodarstwa w dniu otrzymania go przez dotychczasowego właściciela określa się na podstawie protokołu w sprawie oszacowania gospodarstwa, a w razie jego braku — protokołu wprowadzenia w posiadanie gospodarstwa, stan zaś gospodarstwa w dniu jego przejścia na własność Państwa określa się z natury bądź na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, jeżeli gospodarstwo zostało uprzednio przez organ administracji państwowej przekazane w użytkowanie innej osobie.

§ 3. Wartość zniszczeń i ubytków oraz nakładów inwestycyjnych określonych w § 2 w poszczególnych składnikach gospodarstwa ustala się w sposób następujący:

- 1) w budynkach — na podstawie cennika szacunkowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, obowiązującego w dniu przejścia nieruchomości na własność Państwa, przy czym uwzględnia się stopień zużycia budynku według zasad stosowanych przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń;
- 2) w inwentarzu żywym — według cen zakupu stosowanych przez odpowiednie centrale handlowe obrotu zwierzętami;
- 3) w inwentarzu martwym i zapasach — według cen stosowanych przez jednostki handlu uspołecznionego w detalicznej sprzedaży, przy czym w stosunku do inwentarza martwego uwzględnia się stopień normalnego zużycia;
- 4) w zasiewach — według wartości poniesionych nakładów, a mianowicie:
 - a) wartość ziarna zużytego do siewu bądź sadzenia — według cen obowiązujących w skupie ponadobowiązkowym,

- b) wartość nawozów sztucznych — według cen detalicznych, stosowanych przez jednostki handlu uspołecznionego,
- c) wartość uprawy gruntu — według stawek państwowych ośrodków maszynowych, stosowanych przy wykonywaniu upraw w gospodarstwach indywidualnych;
- 5) w innych składnikach — według cen detalicznych obowiązujących jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 4. Ustalenia wartości zniszczeń i ubytków oraz nakładów inwestycyjnych określonych w § 2 dokonuje właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej przy udziale przedstawiciela prezydium gromadzkiej rady narodowej i sołtysa, a w stosunku do budynków — przy udziale przedstawiciela inspektoratu powiatowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

§ 5. Wysokość należności z tytułu zniszczeń i ubytków oraz wysokość nakładów inwestycyjnych, których koszt pokryty został z kredytów bankowych podlegających umorzeniu, ustala właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej w decyzji o przejściu gospodarstwa na własność Państwa.

§ 6. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o gospodarstwie rolnym — rozumie się przez to również działkę pracowniczą, rzemieślniczą itp.;
- 2) o prezydiach powiatowych rad narodowych — rozumie się przez to również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 10 października 1956 r. w sprawie zasad i warunków rozliczenia się z byłymi właścicielami gospodarstw nabytych na podstawie przepisów o reformie rolnej lub o ustroju rolnym i osadnictwie, które jako opuszczone przeszły na własność Państwa (Monitor Polski Nr 87, poz. 1009).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. St. Gucwa

45

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 grudnia 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Sufraganiec” obszar lasu o powierzchni 17,31 ha w Leśnictwie Gruchawka, Nadleśnictwa Kielce, położony w miejscowości Gruchawka, w gromadzie Niewachłów, w powiecie kieleckim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 64 b, c, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1946—1957 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych malowniczego fragmentu lasu mieszanego z jodłą oraz z udziałem roślin charakterystycznych dla Gór Świętokrzyskich.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wy-

jątkiem drzew martwych, złomów i wywrotów, w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

f) niszczenie gleby, łamanie i uszkodzenie skał oraz pozyskiwanie kopalin,

g) zmiana stosunków wodnych,

h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

i) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urzą-

- dzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 1) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

46

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 grudnia 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ostoja Bobrów Zakąty” obszar o powierzchni 7,00 ha, położony na terenie gromady Monkinie w powiecie augustowskim województwa białostockiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi jezioro Zakąty o powierzchni 4,37 ha oraz pas gruntów przyległych o szerokości 25 m o powierzchni 2,63 ha, stanowiących własność mieszkańców wsi Zakąty. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:50.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu ochrony bobrów.
4. Na terenie rezerwatu zabronione są:
- a) przebywanie na terenie rezerwatu osób do tego nie upoważnionych przez konserwatora przyrody,
- b) koszenie trawy, wycinanie drzew, krzewów, trzciny i sitowia,

- c) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- d) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- e) łowienie ryb i raków,
- f) niszczenie domków i nor bobrzych oraz niszczenie gniazd, podbieranie jaj i piskląt wszelkich gatunków ptactwa,
- g) zanieczyszczanie wody i terenów rezerwatu oraz zakłócanie ciszy,
- h) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną terenu,
- i) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.

5. Zakazy wymienione w ust. 4 lit. a), b) nie dotyczą terenów stanowiących własność prywatną.

6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

47

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 grudnia 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 31 maja 1960 r. w sprawie uzupełnienia tabeli dodatków funkcyjnych dla lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 8 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1958 r. Nr 74, poz. 376 i z 1961 r. Nr 43, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1960 r. w sprawie uzupełnienia tabeli dodatków funkcyjnych dla lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Monitor Polski Nr 69, poz. 325) wprowadza się następujące zmiany:

w § 1 po pozycji 3 dodaje się pozycje 4—20 w brzmieniu:

- „4. Dyrektor Centralnej Przychodni Chorób Układu Krążenia 500 zł
5. Kierownik wojewódzkiej przychodni chorób układu krążenia, kierownik wojewódzkiej przychodni endokrynologicznej 350 zł

6. Dyrektor wojewódzkiej przychodni medycyny pracy 350 zł
7. Kierownik wojewódzkiej przychodni świadomego macierzyństwa 300 zł
8. Kierownik wojewódzkiej poradni usprawnienia leczniczego 300 zł
9. Kierownik działu, oddziału lub sekcji w centralnej lub wojewódzkiej przychodni 200 zł
10. Kierownik poradni w centralnej przychodni 200 zł
11. Kierownik Ośrodka Badań Lekarskich przy Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego 250 zł
12. Kierownik obwodowej przychodni dla górników, kierownik obwodowej przychodni przemysłowej — udzielającej:
- 1) do 60.000 porad rocznie 250 zł
- 2) powyżej 60.000 porad rocznie 350 zł
13. Kierownik przychodni międzyzakładowej 200 zł
14. Kierownik zakładu odwykowego leczenia alkoholików 500 zł
15. Kierownik domu małych dzieci, będącego bazą szkoleniową dla personelu służby zdrowia 500 zł